

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYJ.

W WILNIE V. S. 19. PAZDZIERNIKA 1801 ROKU W SOBOTĘ

z Moskwy V. S. 5. Pazdziernika.

Naszeburgskiego regimentu muszkieterów Major Markow, uwalnia się od służby z rangą Podpółkownika; kawalergardzkiego półku Półkownik Suponew i Korsakow z rangą General Majorów i mundurem; leib-kozackiego półku Półkownik Czernozubow 7. Od armii General Major Graf Witgenstein naznaczony komendantem Elizabetgradzkiego półku huzarów. Kammerher Graf Woronow na własną prośbę umieszcza się w Preobrażeńskiey leibwardyi Porucznikiem. Wzgląd mają: na świadectwo Generala infanteryi Lascey, byłszy u niego brygad Majorem Karniejew, który także służył przy zmarłym Feld Marzalku Xiążciu Reppinie z dystynkcją, wydzielony jest na stopień Konsyliarza Nadwornego; jakoteż znajdujący się w kancelaryi Tajnego Konsyliarza Murwiewa, Zofra i Rusinow. Konsyliarzami handlowemi zostali: kupcy Orenburgscy: Jan i Grzegorz Karelin; Astrachański Kaldustow; Petersburgski: Bergin; Kazański Kraśnikow; i Kameniew; Moskiewscy: Krieger, Naniz, i Atanazy Sazonow.

Za Najwyższym rozkazem, General Prokurator donosi Wdowie byłszego dworu Polskiego Szambelana Hrynkiwiczowi pr. żancey, aby należęć mogła do Kompromisarskiego sądu naznaczonego za prośbą Xiążny Woroneckiej o zabranie ich majątek przez Białoruskiego obywatela Faszczu; ponieważ ten sąd odprawić się ma w S. Petersburgu, prośba Hrynkiwiczowcy odesłana do tamtejszego Gubernatora wojennego, ażeby ją oddał pod rozstrząśnienie tegoż sądu.

z Wiednia 17. Pazdziernika.

Arcey Xiąże Jan zwiedziwszy znaczniejsze miasta Tirolu, pospieszył oglądać góry i wawoży wstęp zamykające do tej Prowincyi, która jest niby przed-murzem Austryackiej Monarchii; między innemi Scharnitz, Martinsbrucke, Renty; zjadł dalej się do Pludentz i Feldkirch w Voralbergu, na koniu Września; wkrótce tu jest spodziewany. — Dnia wczorajszego umarł w raiżey stolicy, pełen lat i zasług Hraf Seilern w 85 roku wieku swojego; 54 chwalebnie przepędził na rozmaitych urzędach niższych; nieraz posłował za granicę; był naostatek najwyższym sprawiedliwosci Ministrem. — Jednomyslnosc przywrocona nie jest w Belgradzie. Goniec który przywiozł Herman Sultański, powiada że za nim jada Officerowie, wybrani od Dywanu; tym dano moc zupełną wysłuchania skarg Janczarskich, i uczynienia każdemu sprawiedliwości. Syn Bafzy obozem pod Nisą stojący, nie tylko więziowi ratunku nie dał, stał się owżem oskarżycielem Oyca swojego przed Portą, dowodząc że nieraz Bafzę przestregal, o niedbale twierdzy strzeżenie, wktórej nie było żadnego przygotowania do odporn. Na co zawżę z uśmiechem odpowiadał Ociec, że otoczony ludem niepodeyrzanym i przyjaciółmi, nie widzi potrzeby zbierania woysk, zakładania magazynów. Jeśli to prawda będzie, wątpić trzeba, ażeby Sultan nieczulość naganną w kommandancie granicznej twierdzy, bezkarnie pusił.

Do Rzymu przywiozł goniec od Konsula Buonaparte ratyfikacyą sławnego Konkordatu; ogłoszony jeszcze nie jest; tym czasem chodzą po ręku niektóre warunki, czas pokaże czyli są prawdziwe: 1. Religia Katolicka będzie ogłoszona panującą w narodzie Francuzkim. 2. Religia zostawać ma pod opieką rządową, nawet co do powierzchownych obrządków, wyławiwszy procelsy, o których potrzebie lub nieprzyzwoistości sędzić Prefektowie powinni. 3. Pierwszy Konsul w osobie swojej pomiesci wżystkie prawa i swobody, jakie dawniey służyły rządzącym względem Kościoła Francuzkiego. 4. Wżystkie Biskupstwa Francuzkie wakuącemi będą ogłoszone, lecz dawnieysi Biskupi za prezentą pierwszego Konsula odbiorą Bulle nowe. 5. Biskupi, całe duchowienstwo obowiązani czynić obietnicę wierności. 6. Trzem Biskupom powrót na zawżę zamknięty do Oycyzny: Kardynałowi de Rohan, Kardynałowi Montmorency, Biskupowi d' Arras. 7. Wraz po ogłoszonym Konkordacie rząd po wżystkich powiatach wyznaczy kancelaryą, do ktorey Katolicy podadzą imiona swoje, i płacić zaczęną na utrzymanie duchowienstwa część dziesiątą podatku skarbowego. 8. Wżystkie parafialne Kościoły gromadom Katolickim oddane być mają. 9. Przy pierwszey nominacyi na dostojność Kardynalską, trzy kapelusze Francyi oddane zostaną osobom przez pierwszego Konsula wyznaczonym, etto muszą być inne warunki względem liczby Biskupów, Plebanów, Seminaryów, ich mieszkania, opłaty, funduszów.

O kapitulacyi Alexandryiskiej niema żadney wątpliwosci. Trwało dni 9 oblężenie; armia Angielsko-Turecka wiele szanieów zdobyła, te między innemi, które port zasłaniały; do niego 6 okrętów liniowych wniósł Keith rozkazał, i twierdzę od morza szturmować. Naostatek 26 Sierpnia zprzymierzeniec osadzili dwa pagórki nad miastem panującą. Powstał więc natężony zewsząd ogień; unikła artyllerya Francuzka. Menon ostatniego szczęścia chcąc doświadczyć, uczynił wycieczkę na czele 800 wybranych żołnierzy; w okopie najbliższym stał Półkownik Spencer z 300 Anglikami; odparł Francuzów; 350 położył trupem, wielu ranil i uwięził. Ta kłeska Wodźów Republikańskich skłoniła, że o zawieszenie broni zwycięzca prosił. Pragnął Menon otrzymać warunki w Ca rze Generalowi Belliard pozwolone; lecz późno; nie trzeba mu było zuchwale odrzuć, gdy przez Hutohinsona miał ofiarowane. Dziś Sultan chce obrócić potęgę całą na poskromienie Pałswana Ogion, i rozbojników w Państwie rozmnożonych. Wżystkie woyska pod Wielkim Wezyrem i Kapitanem Bafzą służące w Egipcie, do Europy kazano przeprowadzić. W Constantinopolu wybito 50 medalów złotych z wyobrażeniem Pół Xiążcy i gwiazdy, mają być rozdane między przednieyszych Officerów armii Angielskiej, którzy się najwięcey przyłożyli do pozyskania Egiptu. W tym kraju od dni pierwszych Lipca r. 1798, lat 3 i dwa miesiące gościł Francuzi.

z Londynu 6. Pazdziernika.

Oprócz warunków przedugodnych pokoju z Francją zawartego, są inne tajnemi zwane;

tych rząd nie ogłosił; marzeniem więc będzie naszych polityków pogłoska: że nie Król Dwoch Sycylii zachowa opiekę Malty, lecz inne Mocarstwo; że port jej będzie wolny każdemu, lecz okręta wojenne tam zawiać nie powinny, że Francuzi w 3. miesiącach ustąpić mają z Egiptu, w 12. Anglicy; że Batawowie odzyskawszy przygórek dobrej nadziei, obowiązują się nie ustępować tej osady nigdy nikomu; Angielskie woyska nie wprzód z niej wyndają, aż Hollandya od Francuzkich oswobodzoną zostanie; że Portugallia nie Hiszpanom nie zapłaci; że Biskupstwo Osnabruck sekularyzowane, od Xiążęcia d' York przejdzie w Dom Xiążęcia d' Orange prawem dziedzictwa; że Elektorstwo Hanowerskie Królowi Wielkiej Brytanii przywrócone, gotowym grożem przyłożyć się powinno do indemnizacyi Xiążętom Rzeskim należney; że traktat handlowy Anglia z Francją napłisze; że nakoniec względem Xiążąt Francuzkich, którym powrót do Ojczyzny rewolucya przecieła, osobna umowa. Zostawmy czasowi objaśnienie tych tajemnic; to pewna, że Lord Nelson, co niedawno pod Boulogne krążył, odebrałszy doniesienie o pokoju podpisanym, z flotyllą do Dunes powrócił; wkrótce Admirał Cornwallis przestanie zamykać flotę zkombinowaną w porcie Brestńskim; stosowne jemu rozkazy Admiralicya już posłała. Papierzy nasze podniosły się blisko do 70. procentów; rząd wszystkim armiom i flotom zalecił wstrzymać kroki nieprzyjacielskie na lądzie i morzu.

Choroby Xiążęcia de Galles przyczyną było upadnięcie na wschodach w domu P. Fitzherbert, przychodzi do zdrowia; lecz Xiąże Gloucester zachorował niebezpiecznie. — Parlament ma być zwołany przed końcem tego miesiąca. Spodziewają się Ministrowie dzieło swoje usłyszeć naganione, przez tych najbardziej reprezentantów i Parów, którzy kłęk wojennych nie doświadczyli; w powszechności zaś cały naród pod niebiosa wynosi Addingtona. Ten wczora miał długą rozmowę z Margrabią Cornwallis pełnomocnikiem przeznaczonym na zjazd walny do Amiens; był przytomny P. Pitt; za dni kilka Lord wyjeżdża do Francyi, i z Józefem Buonaparte ukończy wielkie dzieło, godne niesmiertelney wdzięczności i błogosławieństwa narodów wojną zmordowanych. Po wszystkich miastach naszych nieustają: dzwonenie, strzelanie, iluminacye, radosne okrzyki; każdy się spodziewa oglądać wkrótce porty napełnione statkami Francuzkimi, które nam zboża dostarczą; czego im bronić nie zechce Buonaparte przez wzgląd na urodzaj tegoroczny. Już przyjacielskie odnawiają się komunikacye; dla tegoż Konsula kupiono u nas dwa iedne konie po 250 ginei; wiele innych przesłano do Francyi; zkład już nam odwozić zaczęto wojennych broniów. — Słychać że Ministerium w następującym Parlamencie domagać się będzie pożyczania 25 mil ionów FS. co nie jest nad potrzebę uważając iak ogromne woyska morskie i lądowe utrzymać Wielka Brytannia od początku 8 letniej wojny.

Rząd nie wydał jeszcze rozkazów, ażeby przestano wybierać podatek za straż dla bezpieczeństwa w żegludze dawanej flotom kupieckim. — Xiąże d' Orange przedsięwziął podróż do północnych Prowincyi Królestwa, zkład podobno wyjeździe do Niemiec. — Wyrachowano dokładnie, żeśmy od roku wprowadzili zboża kupionego za granicą za 15 millionów FS; rządowi kosztowało 2 miliony 300 tysięcy opłacanie nadgrody za tę przysługę kupcom naznaczoney. — Skoro przysła z Paryża ratyfikacya przedugodnych warunków, P. Pitt miał z godzinną rozmowę z Graffem d' Artois. Pogłoskom o powrocie jego do Ministerium nikt wierzyć nie chce. Z wieży Londyńskiej podziśdzieli nie strzelano; co nie wprzód ma nastąpić, co traktat w Amiens podpiszemy. — Emigracya u nas do Ameryki ziednoczoney nie ustaie; niedawno z Hrabstw Westmoreland i Lancaster tam się przeniosło dusz blisko 2 tysięcy. Przetoż łatwo wierzymy, co piszą Amerykanie o niesłychanym wzroście ludności swoiey. Prowincya

Kentucky pustynia była od ludzi nie mieszkana w r. 1774; dziś liczy obywateli 221 tysięcy; w r. 1790 nie miała ich nad 74 tysiące. Georgia tegoż czasu liczyła 82 tysiące; dziś 164 tysiące. — Nuncyusz Erskine prosił 14 Biskupów Francuzkich, którzy dać nie chcą żądanej dymissyi, ażeby z nich każdy osobny list napisał do Oycy S., odpowiedzieli: że odebrawszy razem wszyscy iedno *breve*, iedną też dać odpowiedź powinni; tych wyiawszy którzy stosować się umysłili do żądania S. Stolicy; iakich jest dotąd w Anglii 4. — Kompania Wschodnio Indyjska względem mając na zasługę kommanderujących iey okrętami, którzy nie raz mężnie walczyli, Kapitanom pierwszey rangi dała stopień Półkowników; drugiey Podpółkowników, trzeciey Majorów w armii lądowej; tę w osadach Azyatyckich zmniejszyć kazano, przez co Kompania oszczędzi 300 tysięcy FS.

z Paryża 9 Października.

Kiedysmy podpisywać mieli pokój z Anglikami, tegoż czasu w Madrycie Lucian Buonaparte zawierał ugodę z Portugallią; treść oney kładniemy. Pierwszy Konsul imieniem narodu Francuzkiego, i Regent Xiąże Brezylji chcąc przywrócić zgodę i przyjaźń między rozróżnionymi narodami, wyznaczili, pierwszy Luciana Buonaparte; drugi Cypryana Bibeiro Freyre Kommandora orderu Chrystusa, Kosyliarza, i Posła u Dworu Hiszpańskiego; którzy się zgodzili. 1. Będzie pokój między Francją i Portugallią, kroki nieprzyjacielskie ustają na lądzie i morzu po zamianie ratyfikacyi, w d. 14 w Europie, 40 w Ameryce, w 3 miesiące po innych częściach świata; zdobycz późniey wzięta wróconą być powinna. 2. Wszystkie porty Portugalskie do końca wojny zamknięte zostaną wojennym i kupieckim okrętom Angielskim, otwarte dla Francuzkich i zprzymierzonych z niemi; ten warunek rozciąga się do portów za Europą leżących. 3. Portugallia obiecuje nie dawać nieprzyjaciółom RPtey i oney zprzymierzonych, posilku żadnego, w ludziach, okrętach, broni, amunicyi; żywności, pieniadzech; wszelkie umowy dawniejsze temu traktatowi przeciwnie nie ważyc nie mają. 4. Rzeka Carypanatuba do Amazońskiej wpadająca rozgraniczać będzie Guianę Francuzką od Portugalskiej; daley góry, aż do Rio Branso, półtrzecia gradusa na północ Equatora. Mieszkańcom krajów ustąpionych pozwala się czas dwuletni do sprzedania własności. 5. Między Francją i Portugallią będzie napisany traktat handlu i żeglugi; co ponieważ nie rychło nastąpić może, tym czasem Republikanci w portach Portugalskich używać będą wszelkich swobód i łatwości w przedawaniu i kupowaniu. 6. Ratyfikacya tego traktatu za dni 20 w Madrycie ma być zamieniona. Pisan w Madrycie, d. 7 Vendemiaire, r. 10 RPtey; 29 Września r. 1801.

Lucian Buonaparte. Bibeiro Freire.

Ten traktat strzelaniem z armat ogłoszono stolicy naszej. Tak więc Europa środkowego pokoju kosztować zaczyna; wyiawszy Passwana Oglou, i zatargi Amerykańskie z Tripolem, niema wojny w tej części świata. — Kardynał Capra pierwszyemu Konsulowi był prezentowany; po nim Xiąże Nassau Siegen, daley inni cudzoziemcy, których dziś jest w Paryżu bardzo wiele. — Ludwik Buonaparte który służył w armii Generała Cyr, powrócił z Hiszpanii; niesie pogłoska że Lucian kilka tajemnych warunków napisał; ieden obowiązuie Portugallią do zapłacenia nam 20 millionów liwrów. — To pewniejsza że część floty Brestńskiej udać się ma do S. Domingo; chce pierwszy Konsul zapewnić RPtey tę z osad najważniejszą, która dobrze uuprawna szalę handlu kawy i cukru na stronę Francuzką przeważyc zdoła. — Nowy traktat którego ogłoszenie wkrótce jest spodziewane, przeiedna RPtę z temi Mocarstwami, z którymi przez rewolucya potargala związki dawniejsze. Lord Cornwallis za dni kilka w Amiens spodziewany; zaczną się konferencye d. 24; trwać nie mają nad 2 tygodnie. Sądzą politycy, że Anglikom Francuzi, Anglicy nam wzajemnie za-

zdrościć nie powinni; bo jeżeli RPta granice rozszerzyła w Niderlandzie, nad Renem, i w Włoszech, Wielka Brytania podbite trzyma Królestwo Mysore, Ceylan, Trinitadę.

Lauriston, Adiutant pierwszego Konsula pojechał do Londynu, gdzie wkrótce ma być uczyniona ratyfikacyi zamiana. Buonaparte list w najszybciejszych wyrazach pisał do Ministra Talleyrand Perigord, wychwalał talenta jego, którym przyznał pomysły zakończenia dzieła trudnego. — Konsulowie RPtey godną uwagi ustawę ogłosili; będzie od rządu wybrany Konsyliarz Stanu, którego obowiązkiem jest mieć staranie o interessach religii, pod zwierzchnictwem Konsulów. Do niego należy dozór najwyższy praw, ustaw, przepisów; podawanie pierwszemu Konsulowi zdalnych osób na urzędy Duchowne; czytanie bull, brewiów, reskryptów Dworu Rzyńskiego przed ich ogłoszeniem we Francyi &c. Słychać że tak ważny urząd Portalis otrzyma. — Jarmark w Beaucaire tego roku nie był największy; liczone w mieście ludu 80 tysięcy, zamiast 9 zwyczajnie mieszkających, 170 okrętów kupieckich, towarów przedano za 44 miliony liwów; Hiszpanów i Ligurów było najwięcej. — Wojsko Francuzkie składa się na koniec wojny iak następuje: 114 półbrygad piechoty ciężkiej, 31 lekkiej, batalion wolny, legion Franków, dwa cudzoziemskie, legion Loire, 3 zachodnie, 3 morskich grenadierów; 8 regimentów artylleryi pieszej, 8 konnych, 12 kompanii rzemieślników, 3 bataliony pontonierów, 4 saperów, 7 kompanii minerów, 2 regimenta karabinierów, 25 jazdy ciężkiej, 20 dragonii, 25 strzelców konnych, 12 huzarów; naostatek 10 półbrygad weteranów aktualnie służących, 26 dywizyi milicyi, ogółem korpusów pieszych 200, konnych 94.

Pierwszy Konsul zewsząd odbiera powin-szowania za przywrócony pokój; podobna się słuchaczom najbardziej mowa O. Gassendi Prezydnta w zgrożdzeniu prawodawczém. W małej liczbie, powiada, zebrani, przynosimy wdzięczność sprawiedliwie należną za dar nie mający szanku; rozlegają się po kraju radośne okrzyki. Skończyliśmy chwalebnie wojnę zwyciężcem nawet straszliwą i okropną, której dziwne zdarzenia wiele kart napelniały w historii dzieiów ludzkich. Waleczność na wszystko odważna, cierpliwość zwyciężająca wszystko, posród rewolucyi utrodzone talenty, poświęcenie się dobru powszechnemu godne szczęśliwszych czasów, będą zapamiętane dla nauki potomków. Lecz dziś o jakie pochwały, jakie dziękczynienia winniśmy temu rycerzowi, który wojskom Francuzkim dawał tylekroć zwycięskie hasła; piękny i chwalebny jest tytuł zwycięzcy; pokój przywrócony daje prawo do nieśmiertelności. Ten dając wiele narodom, dość żył dla osobistego zaszczytu; żyć w niezamierzonym dla sławy i ufzczęśliwienia Ojczyzny. Zwycięstwa Francya postawiły w rzędzie pierwszych narodów całego świata; pod rządem twoim w szczęśliwość zakwitnie.

Biskupi dawniejsi w Ojczyźnie pozostali większą powolność okazują dla S. Stolicy, aniżeli ci którzy się przenieśli na mieszkanie do Anglii; wszyscy dymisyją podpisali; jakoto: Arcy Biskup Lyonu i Vienne, Biskupi Marseilli, Dax, Oleron, i inni których imiona długo byłoby wypisywać; przestaniemy na liście Arcy Biskupa Vienne do Oyca S. Odebrałem; jego są słowa *brave W.S.* do Francuzkich Biskupów; widzę i wielbię Ojcowską jego troskliwość o dobro i całość Kościoła. Tu znalazłem odpowiedź jaką mi dawać przystoi; rozrządźmy powiadał Augustyn S. w okolicznościach nad dzisiejsze szczęśliwszych, rozrządźmy dosthynnością Biskupią na większy pożytek Kościoła, dla przywrócenia spokojności. Oddaę więc W.S. dobrowolną rezygnacyą Arcy Biskupstwa Vienne, mając nadzieję, że opatrzyć zechce duchowne potrzeby dycezyi rozległej; jakoteż Dycezyi Die i Viviers, których admi-

nistracyą mnie polecił umierając s. p. Biskup ostatni. W Lionie 29. 7bra. Karol Arcy-Biskup.

z Stockholmu 2. Pazdziernika.

Posel Bourgoing prezentował Królowi Jmci Szefa brygady, Adjutanta Konsulowskiego, Du-roc; ten był zaproszony do stołu Monarchy; jutro wyrusza do Coppenhagi. Z Carlsrony wychodzą pod żagle 3. fregaty na morze szrodoziemne.

Od granic Włoskich 30. Września.

Xiąże Braschi niedawno przez Gendę powracał z Paryża do Rzymu; otrzymawszy u Francuzów pozwolenie przeniesienia ciała s. p. Piusa z Valence do Włoskiej ziemi. — Anglii wiele statków Ligurom zabiera. Projekt Konstytucyi temu narodowi z Paryża przysłany nie zyskał pochwały u Komisarzów prawodawczych; ci uwagi swoje podali rządowi Francuzkiemu, żądając aby królowe urzędy nie były oddawane obywatelom, którzy żadney, albo małej własności mają. — O zdarzeniach wojennych na Elbie rapport przyszedł do Mediolanu, że Anglii wraz po wylądowaniu kilkaset nieprzyjaciół w niewolę zabrali, armat 60, i znaczną zdobycz; lecz gdy zapomniawszy na karność wojskową żołnierzy cieliżyć się i używać zaczęły zdobyczy, nadciąga Generał Wattrin z posiłkiem i odnosi zwycięstwo. Stan jednak Francuzów dość jest smutny; z Liworny przesłano do Longone 300 cudzoziemców, żywność, amunicyą; działa gotować zalecono. Angielska eskadra krąży niedaleko brzegów; rozumieć trzeba że oddali się wkrótce na głębinę dla nadchodzących nawałności. Francuzi zaś szturmuja Portoferrajo; już z twierdz niektóre upadły. — Król Etruryi Ludwik i. odesłałszy do Madrytu dwór z Hiszpanów złożony; przyjął do posługi swojej takie osoby, które zostawały u Dworu Arcy Xiążęcia Ferdynanda; zaciąga też wojsko regularne; dając w nim pierwszeństwo Oficerom którzy służyli pod Generałem Sommariva. Generał Clarke przybył do Florencyi.

z Hagi 10. Pazdziernika.

Próżno jest opisywać radość narodu całego; nikt w świecie nie szkodził więcej, niżeli Batawowie przez terazniejszy wojnę; straciliśmy handel, osady prawie wszystkie, część Europejskich dzierżaw, niepodległość, wielkie za granicą kapitały; wszystko, część wyjąwszy, przywraca nam pokój. Zatrudniamy się teraz Konstytucyą; wielkie jest umysłów rozdwojenie; wszędy jednak podobno Konstytucya będzie przyjęta; choć małą głosów wielkością; tak w Hadze wygraliśmy sprawę, głosami 705. przeciw 519, w Harlem 92. przeciw 80. Wojska Francuzkie z kraju naszego powoli ustępują.

z Munster 6. Pazdziernika.

Rzecz jest niewątpliwa że tutejsza Kapituła dobrowolnie, bez przymusu, bojaźni, i cudzey namowy dopełniła elekcyą Biskupa swojego; dając przykład Kapitułi Colonskiej; to jednak bynajmniej przeszkadza niema uprojektowanym indemnizacyom przez sekularyzacyę; Dwór Wiedeński potrzebuje ich użnać. Słychać że bywszy Xiąże Toskański otrzyma w Rzelzy Saltzburg, Palsau, Berchtolsgraden, część Bawaryi, Kempten, i kilka miast wolnych Xiąże d' Orange nieć będzie Xiąstwo Westfalskie; i resztę dzierżaw Trewitskich i Colonskich na prawym brzegu Renu.

z Madrytu 23. Września.

Rząd po długiej uwadze; z wielu projektów, jeden wybrał najlepszy do reformowania armii lądowej wraz po traktacie z Portugallią podpisanym w Badajoz; Król Jmć wykonanie polecił Xiążciu Pokoju; ten wszędy zna-

laż nieprzewidziane trudności i przeszkody; nawet w Królestwie Walencyi ztąd przyziło do wielkich rozruchów; chciano milicyą zpisywać; widząc co się działo, Xiążę radził Monarze przestać na dobrowolném rekrutowaniu żołnierza dawnym zwyczajem; ponieważ wybieranie milicyi jest uciążliwe, naybardziej rolnikom. Król Jmć uwagę pochwalił.

Od granic Włoskich 3. Pazdziernika.

Do Rzymu ratyfikacya konkordatu przysła z Paryża d. 21. Września; Konsul Buonaparte to uczyniwszy darował kosztowne tabakierki Kardynałowi Gonsalvi, Nuncyuszowi Spini, i X. Caselli, którzy do traktatu wchodzili. Ociec S. żadnych odmian nie czynił i nie żądał w konkordacie. — Admirał Warren krąży jeszcze w bliskości Portoferrajo zajmując okrętą żywność wiozącą dla Francuzów; przez co Generał Wattrin, lubo zwycięzca, znajduje się w okolicznościach bardzo przykrych. Od d. 14. Września obleżeni czynią wycieczki codzienne na oboz Francuzki; te jednak wszystkie są niepomyślne; zginęło ludu wiele; bombardowanie z równem natężeniem idzie we dnie i nocy. — Rządowa Komisyja w Mediolanie ogłosiła ustawę, ażeby oddać w czasie pokoju armia RPtey Cisalpińskiej liczyła głów 22 tysiące 332, oprócz sztabu; składać się ma z 5. półbrygad ciężkiej piechoty, 2 lekkiej, regimentu huzarów, strzelców konnych, dragonii, artyleryi pieszej, 2. kompanii konnej, 4. kompanii pontonierów etc. Milicya gendarmerie, gwardya rządowa, szkoła artyleryi i inżynierów nie należące do tej liczby, zostaną na stopniu dzisiejszym. D. 2. Pazdziernika w Mediolanie, pośród niezliczonego tłumu spektatorów grano wielką Operę; zstąpienie Francuzów z góry S. Bernarda, na zysk sierot żołnierzy poległych na wojnie.

Wedle Naymiłościwzszego imiennego Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI z Gubernii Litewskiej, Roku terażniejszego 1801. Mscą 8bra 10. dnia, na podaną prośbę JW. JPanu Rafała Słiznia byłego Instygatora Litt. Kawalera Orderu S. Stanisława wydanego; donosi się Powszeczności, iż ponieważ WW. Antoni i Kazimierz Downarowiczowie Chorażycowie Pttu Rzeckiego Bracia rodzeni, wyprzedawszy w Ru terażniejszym, przeszłego Mscą Junii 12. dnia, majątność swoją dziedziczną, Zańki zwaną w Powiecie Wólkowskim leżącą; ostatnią w Xięstwie Litt. JW. JPanu Słizniowi Instygatorowi Littmu na wieczność; że się sami wynofzą za kordon Pruski, a z mocy praw nie mają na czym oprzeć Ewikcyi prawney, przeto: ktobykolwiek z obywatelów Littch miał jaką pretensyą do rzeczoney majątności Zańek, aby się od daty w Ukazie wyrażoney, do ostatniego dnia Xbra Ru bieżącego, odnosił do kancelaryi Ziem: Wólkowskiej pod upadkiem pretensyi po upłynionym terminie.

Od Litewskiego Gubernińskiego rządu ogłasza się; aby wszyscy Kredytowicie i Pretensorowie zmarłego Jana Millera Burmistrza miasta Wilna dla uczynienia rozrachunków z Opiekunami Zony jego i majątku, i uzyskania należney sobie satysfakcyi, a dłużnicy zmarłego dla rozrachowania się stawali sami lub Plenipotentów swoich umocowanych przystali do miasta Gubernińskiego Wilna, naydujący się w kraju Rosyjskim w ciągu trzech, a zagranicą mieszkający w sześć Miesięcy od daty niniejszey. — Datt w mieście Gubernińskim Wilnie Mscą 8bra 9. dnia 1801. Roku.

Za rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI wszech Rossyi. Sąd zjazdowy w osobach Sędziego Ziemskiego Pttu Łuckiego i Podseków Ziemskich Pttu Dubieńskiego i Starokonstantynowskiego, z mocy Dekreptu Sądu Gł. Gubernii Wołyńskiej roku idącego dnia 18. Kwietnia ogłoszonego; rozbiór na majątku JO. Xcia Michała Lubomirskiego G. L. W. P. tymże Dekretem wskazany; na gruncie miasta Dubna dopełniający; po odebrathey dostateczney komportacyi z strony JO. Xcia Lubomirskiego dłużnika na rzecz swoich wierzycielów stan majątku spotioritowanego wyswiecający. W skutek Dekrety Sądu Głównego Wołyńskiego w dniu 4 miesiąca i roku idących; do zliczenia długów tenże majątek ciężających zabrał się; a wniesienie Administracyi do majątku tegoż JO. Xcia Lubomirskiego wyznaczony; podania do wiadomości publiczney o rozpoczętę likwidacyi długów JO. Xcia Lubomirskiego ządający; wszystkich wierzycielów do majątku tegoż zbiegających; że likwidacya rozpoczęta niniejszym wyrokiem zawiadamia; a aby te uwiadomienie wierzycielów zagranicznych i krajowych doysć mogło; szrodkami ku temu celowi przyzwoitemi rozpublikować Administracyi dozwala. Działo się na sessyi Sadowey w Dubnie dniu 7 7bra 1801 roku. Jan Nepomocén Maiewski Sędzia Ziem: Łucki. Antoni Bożeniec Jełowicki Podsek Ziem: Pttu Dubieńskiego. Franciszek Xawery Socha Chomętowski Podsek: Ziem: Pttu Starokonstantynowskiego.

Sąd Exdywizorski odbywający się w dobrach zeszłego Aloniego Sulistrowskiego Pisarza Litewskiego, donosi wszystkim kredytorom i pretensorom, do majątku tegoż zeszłego Sulistrowskiego prawu mającym, iakoteż wszystkim Debitorom jego, majątku pod Konkurs oddanego składającym; i dla uoynienia satysfakcyi pod wyrok Sądu Exdywizorskiego poddanym; iż tenże Sąd Exdywizorski po odlytey Wizy granic, i po wysłuchanych granicznych examinach ułatwiając teraz dzieło kalkulacyi i weryfikacyi z Posesorami, przystąpi z kolei do rozpoznania tak inskrypcyów kredytorskich, i różnych pretensorów, iakoteż Obligów, kart i reweriów Debitorskich. Do iakowey reprodukcyi sprawy pod decyzyą swoją oddaney, dzień pierwszy Decembra terażniejszego 1801 Roku naznaczył. Na który termin ażeby wszyscy kredytorowie, pretensorowie, i debitorowie, w dobrach Szemietowszczyzna zwanych, w Powiecie Zawileyskim fysuowanych, sami, lub przez Plenipotentów swoich, dla ostateczney rozprawy stawili się, Sąd Exdywizorski uwiadamia.

S. Houwalt Przydujący.

W skutek rezolucyi Magistratu Wileńskiego w dniu 5. Mscą terażniejszego 8bra nastaley urząd do opisanja majątku po zmarłey Agacie Balukiewiczowey wyznaczony; podaje do wiadomości, iż takowy majątek zupełnie jest opisany, i znajduje się pod wiedzą Urzędu. — Iżby zatem każdy mający pretensyą do pomienioney Agaty Balukiewiczowey z dowodami swej pretensyi naydaley w przeciągu czterech tygodni w Magistracie jawił się, przez niniejszy Avis ogłasza się. — 1801. 8bra 10. dnia.